

Bruxelles, den 24.11.2023
COM(2023) 736 final

ANNEX

BILAG

til

forslag til Rådets afgørelse

om indgåelse på Unionens vegne af ændringen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet

ÆNDRING AF AFTALEN MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION OG KONGERIGET NORGE OM ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE, BEKÆMPELSE AF SVIG OG INDDRIVELSE AF FORDRINGER PÅ MOMSOMRÅDET

DEN EUROPÆISKE UNION, i det følgende benævnt "Unionen",

og

KONGERIGET NORGE, i det følgende benævnt "Norge",

i det følgende benævnt "parterne",

SOM ANERKENDER, at samarbejdsrammen i henhold aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet¹ (aftalen) allerede har vist et meget positivt resultat,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der er indført nye samarbejdsværktøjer i EU-lovgivningen med ændringen af Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 ved Rådets forordning (EU) 2018/1541²,

SOM ANERKENDER, at medlemsstaterne og Norge vil drage fordel af en udvidelse af samarbejdsværktøjerne, som vil muliggøre et mere effektivt samarbejde, navnlig med hensyn til de administrative undersøgelser, der foretages i fællesskab, og de opfølgende foranstaltninger inden for rammerne af Eurofisc,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at for at sikre en effektiv overvågning af moms på grænseoverskridende transaktioner vil muligheden for administrative undersøgelser, der foretages i fællesskab, og som gør det muligt for embedsmænd fra to eller flere stater at udgøre et enkelt revisionshold og tage aktivt del i en administrativ undersøgelse, der foretages i fællesskab, bidrage til at sikre en korrekt håndhævelse af momsreglerne og undgå dobbeltarbejde og administrative byrder for både skattemyndigheder og virksomheder,

¹ https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:ff32b4af-c53e-11ec-b6f4-01aa75ed71a1.0002.02/DOC_1&format=PDF

² Rådets forordning (EU) 2018/1541 af 2. oktober 2018 om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 og (EU) 2017/2454, for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift (EUT L 259 af 16.10.2018, s. 1).

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det for at bekæmpe de mest alvorligste former for grænseoverskridende svig er nødvendigt at styrke Eurofisc-forbindelsesembesamændenes arbejde for hurtigt at få adgang til, udveksle, behandle og analysere alle nødvendige oplysninger og koordinere eventuelle opfølgende foranstaltninger,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at de retlige henvisninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF³ om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger bør ajourføres med nødvendige henvisninger til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁴ om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger,

SOM NOTERER SIG, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger er indarbejdet med tilpasninger i bilag XI til EØS-aftalen, er omfattet af den institutionelle ramme for EØS-aftalen⁵, og at Norge har tilpasset sin lovgivning, så den er i overensstemmelse med disse bestemmelser, i det mindste på de områder, der er omfattet af EØS-aftalens brede anvendelsesområde,

SOM NOTERER SIG, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2018/1725⁶ finder anvendelse på EU-institutionernes og -organernes behandling af personoplysninger med henblik på nævnte aftale,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

ARTIKEL 1

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EØS-relevant tekst) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁵ <https://www.efta.int/eea/eea-agreement>

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgang nr. 1247/2002/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39),

I aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet bør der foretages følgende ændringer:

(1) Femte betragtning i præambelen affattes således:

SOM ER BEVIDST OM, at staterne bør anvende regler om fortrolighed i henhold til national lovgivning og beskyttelse af personoplysninger i henhold til punkt 5e i bilag XI til EØS-aftalen,

(2) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 1 affattes således:

1. Alle oplysninger, der indhentes af en stat i henhold til denne aftale, behandles fortroligt og beskyttes på samme måde som oplysninger indhentet i henhold til national lovgivning for beskyttelsen af personoplysninger i overensstemmelse med punkt 5e i bilag XI til EØS-aftalen.

(b) Stk. 2 affattes således:

2. Sådanne oplysninger kan videregives til de personer eller myndigheder (herunder domstole og administrative eller tilsynsførende organer) i staterne, der er berørt af anvendelsen af momsbestemmelser, og med henblik på korrekt momsansættelse eller opkrævning eller administrativ kontrol af momsen samt med henblik på iværksættelse af eksekution, herunder inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger i forbindelse med fordringer på momsområdet.

(c) Stk. 6 affattes således:

6. Oplysninger fra en stat til en anden stat kan af sidstnævnte videregives til endnu en stat under forudsætning af, at der foreligger forudgående samtykke fra den kompetente myndighed, hvorfra oplysningerne stammer. Den stat, som oplysningerne hidrører fra, kan modsætte sig dette inden ti arbejdsdage fra modtagelsen af underretningen fra den stat, der ønsker at udveksle oplysningerne.

(d) Følgende tilføjes som stk. 6a:

6a. Al lagring, behandling eller udveksling af oplysninger som omhandlet i denne aftale er underlagt de nationale regler, der er vedtaget i henhold til punkt 5e i bilag XI til EØS-

aftalen, samt de specifikke krav til behandling af personoplysninger, der er fastsat i denne aftale. Stater kan dog med henblik på den korrekte anvendelse af denne aftale begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i de bestemmelser i EØS-aftalen, som svarer til artikel 12-15, 17, 21 og 22 i forordning (EU) 2016/679. Sådanne begrænsninger må ikke gå videre, end hvad der er strengt nødvendigt for at beskytte de interesser, der er omhandlet i de bestemmelser i EØS-aftalen, som svarer til artikel 23, stk. 1, litra e), i forordning (EU) 2016/679, navnlig:

(a) gøre det muligt for staternes kompetente myndigheder at udføre deres opgaver korrekt med henblik på denne aftale eller

(b) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, analyser, efterforskninger eller procedurer med henblik på denne aftale, og sikre, at forebyggelse, efterforskning og opdagelse af skatteunddragelse og skattesvig ikke bringes i fare.

Behandling og lagring af oplysninger, der er omhandlet i denne aftale, må kun ske til de formål, der er omhandlet i artikel 1, og oplysningerne må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål.

Behandling af personoplysninger på grundlag af denne aftale til andre formål såsom kommercielle formål er forbudt.

(e) Stk. 7 affattes således:

7. Staterne kan videresende oplysninger, som er indhentet i overensstemmelse med denne aftale, til tredjelande på følgende betingelser:

(a) videregivelsen af personoplysninger er underlagt de bestemmelser i EØS-aftalen, der svarer til forordning (EU) 2016/679

(b) den kompetente myndighed, som oplysningerne hidrører fra, har givet sit samtykke til den pågældende videregivelse

(c) videregivelsen er tilladt i henhold til retligt bindende bistandsordninger, der kan håndhæves, mellem den stat, der videregiver oplysningerne, og det pågældende tredjeland.

(f) Stk. 9 affattes således:

9. Hver stat underretter straks de andre berørte stater om eventuelle tilsidesættelser af fortrolighedskrav, brud på sikkerheden for personoplysninger og om sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, der som følge heraf er pålagt.

(g) Stk. 10 affattes således:

10. Personer, der er behørigt godkendt af Europa-Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, har kun adgang til disse oplysninger, i det omfang det er nødvendigt for pasning, vedligeholdelse og udvikling af de elektroniske systemer, som Kommissionen er vært for, og som anvendes af staterne i forbindelse med gennemførelsen af denne aftale. Enhver adgang til personoplysninger behandles i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725.

(3) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 1 affattes således:

1. Efter aftale mellem den bistanðssøgende og den bistanðssøgte myndighed og i overensstemmelse med de bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er bemyndiget af den bistanðssøgende myndighed, med henblik på at udveksle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), være til stede i de kontorer eller ethvert andet sted, hvor de administrative myndigheder i den stat, hvor den bistanðssøgte myndighed er hjemmehørende, udfører deres opgaver. Hvis de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumentation, hvortil den bistanðssøgte myndigheds embedsmænd har adgang, vil embedsmændene fra den bistanðssøgende myndighed få udleveret genparter heraf.

(b) Stk. 2 affattes således:

2. Efter aftale mellem den bistanðssøgende og den bistanðssøgte myndighed og i overensstemmelse med de bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er bemyndiget af den bistanðssøgende myndighed, med henblik på at udveksle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), være til stede under de administrative undersøgelser, der udføres på den bistanðssøgte stats område. Sådanne administrative undersøgelser ledes udelukkende af den bistanðssøgte myndigheds embedsmænd. Den bistanðssøgende myndigheds embedsmænd gør ikke brug af de kontrolbeføjelser, der er tillagt den bistanðssøgte myndigheds embedsmænd. De kan imidlertid få adgang til de samme lokaler og dokumenter,

som sidstnævnte har adgang til, ved den bistandssøgte myndigheds embedsmænds mellemkomst og udelukkende til brug i forbindelse med gennemførelsen af den administrative undersøgelse.

(c) Følgende tilføjes som stk. 2a:

2a. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og i overensstemmelse med de bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, med henblik på at indsamle og udveksle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), deltage i de administrative undersøgelser, der udføres på den bistandssøgte stats område. Sådanne administrative undersøgelser gennemføres i fællesskab af embedsmænd fra den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og foretages under ledelse af og i henhold til den bistandssøgte stats lovgivning.

De bistandssøgende myndigheders embedsmænd har adgang til de samme lokaliteter og dokumenter som den bistandssøgte myndigheds embedsmænd og kan, i den udstrækning det er tilladt i henhold til den bistandssøgte stats lovgivning for dennes embedsmænd, udspørge afgiftspligtige personer.

Hvis det er tilladt i henhold til den bistandssøgte stats lovgivning, udøver embedsmændene fra de bistandssøgende stater samme kontrolbeføjelser som dem, der er tillagt den bistandssøgte stats embedsmænd. Kontrolbeføjelserne for de bistandssøgende myndigheders embedsmænd udøves alene med det formål at gennemføre den administrative undersøgelse.

Efter aftale mellem de bistandssøgende myndigheder og den bistandssøgte myndighed og i overensstemmelse med de ordninger, som sidstnævnte har fastlagt, kan de deltagende myndigheder udarbejde en fælles undersøgelsesrapport.

(d) Stk. 3 affattes således:

3. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed, som er til stede i en anden stat i medfør af stk. 1, 2 og 2a, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig bemyndigelse med angivelse af deres identitet og deres officielle mandat.

(4) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 1 affattes således:

1. Med henblik på at fremme og lette det multilaterale samarbejde om at bekæmpe momssvig og for at koordinere eventuelle opfølgende foranstaltninger opfordres Norge til at deltage i netværket kaldet Eurofisc, som er omhandlet i kapitel X i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift, på de i dette kapitel fastsatte betingelser.

(b) Følgende tilføjes som stk. 1a:

- 1a. Inden for rammerne af Eurofisc koordinerer staterne de deltagende staters administrative undersøgelser af svig identificeret af Eurofisc-forbindelsesembesdmændene som omhandlet i artikel 16, stk. 1, uden beføjelse til at kræve, at staterne foretager administrative undersøgelser.

(5) Artikel 42 affattes således:

Tvistbilæggelse

Enhver tvist mellem parterne om fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale, med undtagelse af tvister vedrørende anvendelsen af punkt 5e i bilag XI til EØS-aftalen, bilægges ved konsultationer i det blandede udvalg. Parterne forelægger det blandede udvalg de relevante oplysninger, der er nødvendige for grundigt at undersøge forholdet med henblik på at bilægge tvisten.

ARTIKEL 2

Ikrafttræden

Denne ændring af aftalen træder i kraft på den første dag i den anden måned efter den dato, på hvilken parterne har meddelt hinanden, at de har afsluttet de interne retlige procedurer som omhandlet i aftalens stk. 1.